בס"ד

יום **ה'**, **י"א** ב**חשון** תשס"א (**9** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ויסעו מבית א-ל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה. ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי גם זה לך בן. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן-אוני ואביו קרא לו בנימין. ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם. ויצב יעקב מצבה על קבורתה היא מצבת קבורת רחל עד היום."[בראשית **ל"ה** 16-20]

כך מספרת לנו התורה את לידת בנימין, אחרון שבטי ישראל, ואת מותה של אמו, רחל אמנו, בו ביום - היום, **י"א ב<u>חשון</u>**, בשנת 2208 לבריאת העולם (-1552, למניינם). ומעיר על כך בעל "חומת אש": אין כתוב כאן "מצבת רחל" אלא "מצבת קבורת רחל", שכן רחל עצמה אינה צריכה למצבה – "אין עושים נפשות לצדיקים, דבריהם הן הן זכרונם", ואין הצדיק זקוק למצבת אבן. ברם, זוהי "מצבת קבורת רחל" – מצבת הקבר, למען ידעו בניה היכן הקבר מצוי, כדי להשתטח עליו ולהתפלל שם... [מעינה של תורה]

***

<u>ובהמשך דברינו מאתמול...</u>[מהרב יצחק גינזבורג]

חשבון פשוט יוכיח לנו כי יום זה – **י"א ב<u>חשון</u>** – הוא תמיד היום ה41- לשנה החדשה, כיוון שלחודש תשרי, יש תמיד 30 יום. נוסיף לכך 11 יום בחודש חשון – אזי, 41 יום, שהוא בגימטריא "**אם**". ולכן, יום פטירתה של רחל **אמ**נו הוא באמת יום ה-**אם** (ה41-) של השנה.

כל התקופה הזו – מראש השנה ועד י"א בחשון (41 יום, כאמור) – הוא רצף אחד והמשך של העבודה הרוחנית של ראש השנה. כך שיום האזכרה של רחל אמנו משלים את לידת השנה – ואמנם זה יום הולדתו של בנימין, בנה השניה של רחל, ושכתוצאה מכך, רחל השיבה את נשמתה לבוראה.

היום, שבו נוהגים המוני ישראל להגיע לקברה ש"בדרך" להתפלל שם תפילות גם על הכלל וגם על הפרט, אנו נמצאים במצב שכמעט לא היה אי-פעם כמותו. תקופות שונות היו בתולדותנו – או שחיינו חיי ממלכה בארצנו ואז הגישה לכל מקום היתה פנויה וללא הטרדה, או שגורשנו מהארץ ולא נמצאנו (עפ"י רוב) כאן. או, אם נסתכל ב19- שנים הראשונות של העידן החדש של רבונותנו בארץ, אזור בית-לחם לא היה בשליטתנו. לא היו תקופות רבות (למיטב ידיעתי) שבהן היינו כאן ולא היתה לנו גישה נוחה לקבר רחל ולקברה של בנה יוסף בשכם. היום, אנחנו עדיין נמצאים "בדרך" ויהי רצון שה' יתברך יביא את כל עם ישראל לגאולה השלמה – בשלום ובשלמות – במהרה בימינו אמן.

***

היום, כחצי שנה לפני קום המדינה, **נוסד חיל-האוויר לישראל**, בשנת (1947-5708). כבר בתחילת דרכו, החיל ביצע בהצלחה מבצעים נועזים במלחמת השחרור. [יומן צה"ל]

(יש לציין כי בתחילת פרוייקט זה – לפני כמעט 6 שנים – יומן צה"ל השנתי היה המקור שממנו לקטתי אינפורמציה אודות תולדותנו כעם. הוא עדיין אחד המקורות הבודדים שיש לי שמשתמש בתאריכים **עבריים**. רוב מקורותיי פועלים לפי התאריך הלועזי ועלי ל"תרגם" אותם ללוח שלנו. יומן זה הוא ביטוי של אמונת הצה"ל שהחוסן החיצוני מול אויבינו בנוי על חוסן פנימי. "ואהבת לרעך כמוך" מחייב אותנו קודם-כל להכיר ולאהוב את עצמנו, כדי לדעת מה לתת לזולת...)

***

השבת, אנו קוראים בתורה את פר' "**לך-לך**", בה אברם נצטווה לעלות ארצה – תחילת דרכנו כעם.

כניסת השבת (ב"ש): 16^{23}
צאת השבת (ב"ש): 17^{20}

יום נעים ושבת שלום!